

סדרות
הש"ס

יום טוב פרק שני ביצה

כב

עין משפט
טר מצוה

שערב לזה ולא ערב לזה - אפה וכסל מצטוד יוס לשם ערוכ ולא עמן חמוין : במטרה של חליות - וכספלה נפרדו חליותיה : יש תורת בגין בכלים - וטובה חייב בכל שהוא : אין תורת בגין בכלים - ואיט חייב אלא אם כן עשה בו מלאכה כגון ממתק או מתקד או ארז או תופר שהן אבות מלאכות לעולם אכל תורת חליות שאין בה אלא מאוס בגין אין טובה אלא בבתיים והאילים : קם שמעיה - דשולא : זקף לשרגא - שהיה רוגה שיסתלק השמן לאחוריו ולא ימשך אחר הפתילה ותכבה : שרגא - נר של תרם קרויוויל בלעז : הטמן עמן בגר - בשבת : המסתפקי הטעל ממנו ואוכל : חייב מאוס מכבה - וכנוי ביי"ט לא אכתי : לאו ארעהאי - עשה השמש מה שעשה : קבא - למחוט (ב) ראש הפתילה שנעשה פתס שקרוין מוקייר בלעז : מפני דבר אחר - לשמש מחוט : לעשות מחילה - כסדון : בקעת - אישטיליא : כדי לחוס עליה - שאין כנוי זה לורך י"ט ואי שמעיה דהוי ליה סוחר ע"מ לבטח במקומו : מותר - אלתא לנודך יום טוב שיאגה יום שרי : ר' יהודה - דאמר לקת" מכשורי אוכל נפש שרו ודרים יפשה לכס לכל לרכיכס והאי נמי לרכיכס הוא וכן השמים והאף דאסרגא כרנגן דרטי הוא לכדו : איתיביה ט' - ואין לך עשון בית גדול מן הדלקה ולורך י"ט הוא לכטיה שלא ילמדך ליטב בגרב ובגשמים : למתהל עינא - לשום בו כחול לרשאה : רירא - שפשה ריר ביביא והוא שקרין קידיה בלע"ז שהיא עושה ריר "שמגליד תמיד : דילא - פי' שטקב כמו מחט כמו דן ביה מדי (הולק) ע"פ (ד) : דמא - שנקד"ר : דמעמא - מדמעמ תמיד : קדחתא - לשון קדחה באפי' (דגריס לב) סרפת והוא שקרין איחקלפישוין : תחלס אוכלא - תחלס החלי של כל אלו : דאשיל בשבת שרי - כדאמרין במסכת ע"פ (ד) (כח) : שרייני דעינא באוכותא דלבא תלה סוף אוכלא ופטחי עינא - שקרוב להסתפוח הוא ואיט כחל אלא להגיה מאורו : איתיביה בקעת - שמויה להגחל הגוף שלא יתעשן : כושטין - רבי יהודה הוא סוגר ופתח ריכו עיניו להכניס הסמול : איכא רב זכיר - שהיה מקשה לי כנוסך : ושני ליה - ופרקטי לו : מסייע אין בו משג - מי שאיט עושה מלאכה ממס אלא מסייע מעט כי האי וכלאו הוא מהעבדא אין בו משג והכי אמר במסכת שבת בהגלגיע (דף ג) - גבי זה יסל זה איט יסל יסל חייב ושאיט יסל פסור ואש"צ דקמסייע בהריה מסייע אין בו משג:

לכל י"ט
630

הגרות
הב"ח
(א) גמ' י"ט
בגין ככליות
סדרה ככלים
וכ"ס סברי :
(כ) רש"י ד"ס
קבא למחוט
ר"כ כדלחא
בדף לב ט"ב :
(דף כת)

(לכל י"ט)
כח תקו :
פירושן לה :

(ברכות טו)
ובין
*גמ' סו"ט י"ט
הנה"מ א"ר
יורה

(פי' תוספת
כחות ז' ד"ס
א"ר
(*) תוספת
ז"ע

גליון
הש"ס
גמ' מהו
לכנות א"ר
ס' - פי'
כחות ד' ד"ס
פ"א תוס' ד"ס
א"ר ל"ס :

(פי' סת')

(פי' תוס' שבת
ג' ד"ס א"ר
וכ"ד
שבת קמ"ג
פי' רש"י
גמ' זו ד"ס
כדלח"ב
פי' תוס'
שבת ג'
ד"ס א"ר ר"כ
א"ר)

ומדליקין לו נר - מתאן משמע שגריך להזכיר בכרחה עירובי תבשילין יהא שרי לבשולי ולאפווי ולאדוקי וכו' ואם בשביל הדלקה לא התנה משמע הכא דיהא אסור להדליק לו רק נר א' מדחזין דהולך להזכיר אדוקי הגר משמע דאסור למי שלא הניח להדליק לו רק נר אחד :

ובית הלל סברי אין צנין וסתיירה בכלים - וא"ל והא בשבת (דף מו) במטרה של חליות כ"ע לא פליגי דאסור וי"ל דהתם מיירי בשבת והכא מיירי ביי"ט ולא התמירו חכמים האיל ואין צנין בכלים אי נמי י"ל דהתם מיירי שטלה של חליות ומפרקין אותה אברים אברים אבל הכא מיירי שאין חסר כאן רק להקמה קלה ואינה בעלת אברים דטלה מחוברת היא :

והמסתפק ממנו חייב מאוס מכבה - איט ר"ל מפני שממחר כנוי דלא הוי אלא גרס כנוי וגרס כנוי ביום טוב שרי אש"ס שמוחה כנויה ובשבת נמי איט חייב אלא היינו טעמא האיל דנאותה שעה שהוא מסתפק ממנה מכבה קלה ומכסה אורו דלא יסול לאחוריו טלי האי כי איכא שון מועט כנר ולכך נראה ככנוי ומתאן יש להחיר קנדי"א של ששה גדולה לחתוך למטה ממנה כיון דבשעה שחוקר אותה איט מכמים מאור שלה כלא אש"צ שהוא גורם לגרוס כנויה שרי ודוקא לחתוך אותה בלור אבל בספק אסור אליבא דכולי עלמא דאמר לקת במתני' (דף לב) תוחסה בלור כפי שני נרות :

קנבא שרי - פי' רש"י מוקייר בלעז למחוט ראש הפתילה ועושה פתס ולא נהירא דלקמן פרק המביא (דף לב) קרי ליה מוחשין את הגר מאי מוחשין עדויי תשכא ולא קאמר הכא כי הויה ליטגא דהתם לכ"כ דהרי חטויי יש אחד בשעה שדולק והיט האור דלקמן ויש אחד לאחר שכבה שמתקין אותה כדי שידליק מחר ומסור הפתס שכרמא הפתילה וכך טחה כשדליק אותה והיט האור דהכא דשרי :

אין מכבין את הבקעת וכו' - מתאן יש למחוט את הגשים שרגילות להסיר הפתילה ממוך השמן כשהיא דולקת ומסימין אותה על הקרקע וכן שלא לכסות את האור ומה שנהגו העולם להדליק הגר מי"ט לחברו ואין מדקדקין אם הוא לילה ולעיל פירשנו דהוי הכנה ואין י"ט מכין לחבירו י"ל דאש"צ שאיט לילה מ"מ הוא סמוך לתשיכה ואף בלוחו יום לורך הוא אותה הדלקה :

ההיא רבי יהודה היא - דלחם ליה לכל לרכיכס ואין עבדין כרנגן ואם תאמר והא לן פסקין לקמן הלכה כר' יהודה וי"ל דמסיק עליה ואין מורין קן אי נמי י"ל דהא דשייך מדרשה דלכס היט חזקא בדבר שהוא אוכל נפש אבל בדבר שאיט אלא לתשמיש בעלמא וכן שלא התעשן הקדרה אסור : דנפיקא

עמ' א מ"י ס"ד מלכות יו"ט ס"ג י' ופ"כ מלכות שבת הלכה ט' סג' לאין עה ערעט א"ח ט"ו תקיט סע"ג ב וכו' ע"ד סע"ג ח :

ב מ"י ס"ד מלכות שבת הלכה ג סג' לאין עה ערעט א"ח ט"ו רמס סע"ג ח :

ב מ"י ס"ד מלכות יו"ט ס"ג י' ופ"כ מלכות שבת הלכה ג סג' לאין עה ערעט א"ח ט"ו תקיט סע"ג ב וכו' ע"ד סע"ג ח :

ב מ"י ס"ד מלכות יו"ט ס"ג י' ופ"כ מלכות שבת הלכה ג סג' לאין עה ערעט א"ח ט"ו תקיט סע"ג ב וכו' ע"ד סע"ג ח :

ב מ"י ס"ד מלכות יו"ט ס"ג י' ופ"כ מלכות שבת הלכה ג סג' לאין עה ערעט א"ח ט"ו תקיט סע"ג ב וכו' ע"ד סע"ג ח :

ב מ"י ס"ד מלכות יו"ט ס"ג י' ופ"כ מלכות שבת הלכה ג סג' לאין עה ערעט א"ח ט"ו תקיט סע"ג ב וכו' ע"ד סע"ג ח :

רבינו הנגאל

פירשה אביו הא רחמן [ראין סומקין את החזקין] כוברה ב"ש אליבא דהגנה הוא דהני בש"א אין אופין אפי" ערב בתוואין כבשילין אפי" ערב בתבשיל ואין סומקין הסינן אפי" הוי חסינן סומקין מעו"ם ונטון שיערב לאפייה רל"ב י"ט ולא הוי אפי" חסינן ויהוה ר"ג אפי" לחסין כב"ש וכדחגי חגיגה שפסוקי וקסין והטורה אקיסמא בטורה של חילת משום רמחו כטונה וב"ש לפעטייה דאברי יש בגין וסתייה בכלים וב"א אין בגין בכלים (משנ) וק"ל כ"ב"ה ותא [כחוספא ס"ג] של בית ר"ג לא הוי חסינן והטורה ב"ש ומעשה שפלה המטרי כלילי י"ט כו"ט שגרי ר"ג ותוקים ופסר ר"ג עקבא חקפה א"ל ר"ג עקבא בה לך שאנת ס' כ"ג י"ט וראשן בין ותחלוקת א"ל למחוט בין רב"ג אורי רביס לחמת אע"פ שאנת אורי קן סתיין ותלכה כסרובים - א"ר יורה משום ר"ג מסלפין בטורה ב"ש אבל לא וקסין : שלא איקל לבי רב יהודה כלילי י"ט קם שטעה זקף שרגא חלמי קבא ותקפך השמן לאחוריה כ"י שהכבה סורה וישאר הסמן וממא כו"ל מכבה ב"ש - אויבי רב יהודה לעולא שמו שכן כנר חייב משום סע"ג חייב משום סג' נפשא שפעת שוק ותר וקבץ חסין אורי

דבר כו"ל נפשא סע"ג חייב משום סג' נפשא שפעת שוק ותר וקבץ חסין אורי